

Запрошуємо до
скарбниці
невмирущого
народного джерела

Випуск №35

проспект Ілліча, 26
село Мар'янівка
Маловисківський район
Кіровоградська область
Україна
26240

tel.:(258) 5-45-53

E-mail:
school@m.viska.kw.ukrtel.net

Мар'янівка 2008

Коли заходиш у шкільну світлицю, здається, що на вишитих скарбах оживають птахи, промовляє калина і шепоче барвінок. Свята вишивка вбирає очі і торкає струн душі. Рушники, скатерки, серветки, вишиті сорочки – все це наша родовідна пам'ять, наша історія. Тож, пам'ятаймо історію рідного краю, бо як писав

М. Т. Рильський: «Хто не знає свого минулого, той не вартий майбутнього.»

Випуск №35 набрано, зверстано та надруковано у комп'ютерному класі Мар'янівської з/о школи

Відповідальна за випуск Соломина І.А.

Техніка та дизайн Руденко В. О.

Серед експонатів є і вишиті сорочки, до яких з особливою пошаною ставились українці, бо вони супроводжували людину від колиски до останнього подиху. Вишивка сорочки складніша ніж рушників: узор складається з дрібних мотивів – кривульок, пуп'янків.

Відтепер світлиця стала справді святим місцем для учнів нашої школи, бо створювалася їх руками, береже виробу-обереги їх бабусь та дідусів, таїть в собі кращі звичаї українського народу.

Для учнів школи та гостей у світлиці проходять заходи, які засвідчують шанобливе ставлення молодого покоління до невмирущого джерела народної творчості.

У світлиці відбуваються творчі семінари

На фото під час семінару педагогів-організаторів

До скарбниці народного побуту

Широкополі лани, неозорі поля золотавої пшениці, кукурудзи, ставки, що кучерявляться вербами, а у надвечір'я хвилюють рибалок сплесками риби - це благодатна земля рідного села Мар'янівка, яке природа щедро наділила красою, родючою силою. Та найбільший скарб – це талановиті роботящі люди, що щедро діляться своїми надбаннями з поколінням прийдешнім.

Коли зародилась ідея створення у школі кімнати-світлиці, то спочатку побоювались: де ж взяти експонати, адже більшість сільських старожилів уже відійшли за межу, а молодим навряд чи вдалося навчитися народному ремеслу від своїх предків. Та наші побоювання виявилися марними, адже знайшлися односельці,

що залюбки поділилися сімейними реліквіями, дізнавшись про те, що всі ці матеріали зберігатимуться у шкільній світлиці.

Так, Єрофеева Лідія Андріївна подарувала учням три великі картини, вишиті хрестиком, Гавриш Марія Григорівна, Ратушна Зінаїда Іллівна, Вербовицька Любов Степанівна, Юрченко Раїса Іванівна, Козиренко Катерина Костянтинівна – сільські майстрині, закохані у вишивку, поділилися своїми витворами мистецтва: вишитими рушниками, серветками, скатерками.

Учні 10 класу принесли до школи ткацький верстат, переданий на збереження Грицаєм В. П., шестикласники – прядку, отриману від Рошко М. А. Випускниці власноруч зробили дівочий демонстраційний віночок, учениця 6 класу Самойленко Дарина вишила рушник та серветки.

Місцевий народний умілець, що втілює живу душу у вироби з дерева, Грановський В. М. подарував у світлицю погруддя Ісуса Христа та Діви Марії.

Глиняний посуд: глечики горщики, макітри, куманці, зносили до школи учні усіх класів. Ніхто не залишився байдужим. Кожен, відшукуючи якусь старовинну річ, торкався до струни, що з'єднає прийдешнє покоління з минулим. Кухонне начиння передали до світлиці Царик І. Д., Торчило А. І., Галушко А. П., Самойленко О. І.

Маючи вдосталь матеріалу, систематизували все, що було віднайдене, учителі української мови та літератури Ліщинська Т. О. Соломина І. А. та Белецька Н. І. Так, з'явилась орнаментальна доріжка вишитих рушників, різних за формами, гамою кольорів та візерунками. Кожен рушник – це окрема розповідь. Тут можна побачити і гарні квіти, і співучих пташок, і неповторні геометричні орнаменти. На білому тлі рушників причаїлася калина – вічний оберіг, який колись зігрівав оселю господині, а зараз дарує тепло усім відвідувачам.

Взагалі, на сільських рушниках переважають рослинні орнаменти, на яких переливаються на білому тлі полотна червоний, чорний та зелений кольори. Ромбовидні геометричні візерунки, що перекочували із західних областей, відбивають первісні уявлення людей про світ природи.

Ромб символізував сонце, квітуче поле – символ благополуччя і добробуту роду. А яка різноманітна техніка самої вишивки представлена у кімнаті! Це і хрестик, і гладь, і соснівка та інші.